

møde den 20. November 1926, med Opfordring til Lovgivningsmagten om at komme Kasserne til Hjælp under den forhaanden-værende Situation.

Rasolutionen vil blive tilstillet det Udvalg, der eventuelt vil blive nedsat angaaende Forslag til Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Adgang til Præsteembeder i Folkekirken.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1575).

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Ordføreren*:

Til § 1.

1) I 1ste Stykke, 2den Linie, ændres „nedennævnte“ til: „under 1, 2 eller 3 nævnte“, og i 3die Linie efter „Folkekirken“ indføjes: „nemlig“.

Til § 2.

2) I sidste Linie indføjes efter „Stykke“ Ordet „anført“.

Til § 3.

3) Linierne 1—5 affattes saaledes: „Paa de i Lov om Menighedsraad af 30. Juni 1922 § 38 ommeldte Vilkaar kan der gives ikke akademisk uddannede Mænd, som gennem deres Arbejde til Kirkens og Menighedens Tarv i fremtrædende Grad har vist sig i Besiddelse af de Egenskaber, der kræves til Præstegerningen, Adgang til at beskikkes til Præster i Folkekirken.“

Til § 6.

4) I 1ste Stykke, 4de Linie, ændres „for“ til: „til“.

De stillede Ændringsforslag sattes først til Forhandling.

Ordføreren (*Inger Gautier Schmit*): Efter anden Behandling af det foreliggende Lovforslag er jeg blevet gjort opmærksom paa, at Lovforslaget efter Ændringernes Indføjelser paa enkelte Punkter sprogligt set ikke er saa velformet, som det burde være; jeg tillader mig derfor at stille nogle Ændringsforslag, som reelt intet betyder, idet

de absolut paa intet Punkt forandrer Lovforslaget, men sprogligt set gør det mere klart og velformet.

Dahl: Da det kun drejer sig om rent formelle Ændringer, som tjener til at forbedre Lovforslaget, tillader jeg mig at anbefale dem til Vedtagelse.

Ændringsforslagene Nr. 1, 2, 3 og 4 vedtoges uden Afstemning.

Derefter sattes Lovforslaget som Helhed til Forhandling.

Ordføreren (*Inger Gautier Schmit*): Allerede i det kirkelige Udvalg af 1903 drøftedes Spørgsmaalet om Lægsmænds Optagelse i Folkekirken som Præster, og naar man i 17 Aar betænkte sig paa at indføre denne Ændring, skønt vi havde en saakaldt frisindet Regering, oven i Købet i en lang Aarrække, ser jeg heri et Udtryk for, at man forstod, at her var et Omraade, hvor man maatte gaa lempeligt frem. Det var da ogsaa de ganske særlige Forhold i 1920 ved Genforeningen og den da herskende Præstemangel, der medførte, at man gik til at foretage dette Skridt. Vi staar nu overfor en Revision af Loven efter at have indvundet 7 Aars Erfaring, og vi har fra Venstres Side ikke fundet det betimeligt ved denne Revision at foretage store og omfattende Ændringer, vi har kun fundet det rimeligt at gaa til en saadan Udvidelse og Lempelse af Loven, som efter Erfaringerne siden 1920 har vist sig berettiget.

De Lempelser og Udvidelser, som Loven har faaet, kan jeg godt nævne: for § 1's Vedkommende drejer det sig om, at Aaremaalet, de 8 Aar, for Missionspræster, for amerikanske Præster og Frimenighedspræster er nedsat til 7 Aars Tjenestetid, inden de kan søge ind i Præstegerningen. Naar man har indvendt, at det var en Skærpelse, at der skulde foreligge en enstemmig Indstilling fra Menighedsraadene, vil jeg minde om, at de amerikanske Præster rimeligvis herefter i overordentlig ringe Udstrækning vil søge Ansættelse i den danske Folkekirke, idet de nulevende amerikanske Præster mere og mere bliver fremmede overfor dansk Kirke- og Folkeliv. Med Hensyn til Missionspræsterne er det allerede blevet fremhævet, at der fremtidig som oftest vil kræves teologisk Embedseksamen for at blive antaget som Missionspræst, og hvad Frimenighedskirkernes Præster angaar, vil